

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 336/2020
03.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., Л..., чији је пуномоћник Миле Ранкић адвокат из ..., против туженог ПТП „ДИС“ д.о.о. Крњево, ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиље која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1511/19 од 04.10.2019. године, у седници већа која је одржана дана 03.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1511/19 од 04.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лазаревцу П1 135/18 од 02.04.2019. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилца тражила да се поништи решење туженог којим је тужилци отказан Уговор о раду број ... од 25.10.2010. године као незаконито, те да се обавезе тужени да тужилци исплати износ од 338.326,88 динара на име осам зарада са каматом од дана пресуђења па до коначне исплате. Ставом другим изреке, одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1511/19 од 04.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Лазаревцу П1 135/18 од 02.04.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиље за накнаду трошкова поступка насталих по жалби.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију из свих ревизијских разлога дозвољених законом.

Испитујући правилност побијане пресуде, на основу одредбе члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама) Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Указивање тужиле да је у другостепеном поступку учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП је неосновано, јер ова повреда не може бити ревизијски разлог на основу члана 407. став 1. ЗПП, а ревизијом се не указује на друге битне повреде поступка због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је била у радном односу код туженог на пословима ... у објекту туженог у Одлуком од 05.03.2018. године, која је донета због смањеног обима посла и опадања промета током 2017. и почетком 2018. године у односу на 2016. годину, у објектима у ... и ..., одлучено је да се одређени број запослених из ових објеката упуте на рад код другог послодавца, због привременог престанка потребе за њиховим радом. У објекту у ... на неодређено време било је запослено 42 запослених, од којих ће троје запослених, за чијим је радом привремено престала потреба из овог разлога, и то један ..., један продавац на деликатесу и један продавац на одељењу воћа и поврћа бити упућени на рад код другог послодавца најдуже годину дана, за који период ће им код туженог мировати радни однос, а након истека уговора на одређено време, не дуже од годину дана, са послодавцем код кога су упућени на рад, имаће право да се врате на рад код туженог. Дана 16.03.2018. године тужени је упутио тужилци понуду са предлогом да закључи анекс на период од једне године, због реалне потребе да се смањи број запослених код туженог у објекту у ..., где је дошло до знатног пада броја потрошача и пада промета у 2017. и почетком 2018. године, како би тужени предузео одговарајуће мере и извршио реорганизацију унутар маркета, ради остваривања бољих пословних резултата, с тим ако тужени то успе у краћем временском периоду од годину дана, тужилци ће омогућити ранији повратак на рад код туженог као послодавца и да ће за време трајања упућивања мировати права и обавезе код туженог, да ће са послодавцем код кога се упућује закључити уговор о раду на одређено време, истеком ког рока ће имати право да се врати на рад код туженог и да ће посао који ће обављати одговарати врсти и степену њене стручне спреме, као и на последице неизјашњавања о понуди, с тим што би била упућена на рад код другог послодавца „BFS servis“ д.о.о. Београд. Споразумом о преузимању радника од 16.03.2018. године који је тужени закључио са „BFS servis“ д.о.о. Београд, констатовано је да је исти закључен због привременог престанка за радом одређеног броја запослених код туженог у објектима у ... и ..., а због повећане потребе за ангажовањем запослених код „BFS servis“ д.о.о. Београд, да ће запослени који буду упућени на рад код „BFS servis“ д.о.о. Београд, обављати послове који одговарају врсти и степену њихове стручне спреме, почев од 01.04.2018. године најдуже до 31.03.2019. године, са којима ће „BFS servis“ д.о.о. Београд закључити уговор о раду на одређено време, пријавити их на социјално осигурање и признати им сва права из радног односа, са правом да искористе преостали део годишњег одмора који су имали код туженог. Предмет уговора о пружању услуга од 27.03.2018. године који је тужени закључио са „BFS servis“ д.о.о. Београд, је пружање услуга професионалног одржавања хигијене и чишћења објеката туженог у 19 градова. Према опису посла, за радно место ... потребна је средња стручна спрема, четврти или трећи степен, пожељно је трговачка струка. На радном месту

... било је распоређено 11 запослених и то 3 запослена са основном школом, међу којима и тужиља, којој је понуђено закључење анекса упућивањем на рад код другог послодавца. Тужиља се није изјаснила на дату понуду за закључење анекса, а решењем туженог број ... од 03.04.2018. године, тужиљи је отказан Уговор о раду број ... од 25.10.2010. године са радног места, како је то грешком туженог наведено, продавца на одељењу деликатеса уместо на радном месту ... које послове је тужиља обављала код туженог.

Код овако утврђеног чињеничног стања и по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови примени материјално право када су одбили тужбени захтев за поништај оспореног решења.

Одредбом члана 171. став 1. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/2005 са изменама и допунама), прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорених услова рада (у даљем тексту анекс уговора) ради премештаја на други одговарајући посао због потреба процеса и организације рада, а према ставу 2. истог члана под одговарајућим послом у смислу става 1. тачка 1. и 3. овог члана сматра се посао за чије се обављање захтева иста врста и степен стручне спреме који су утврђени уговором о раду.

Одредбом члана 174. став 1. Закона о раду, запослени може да буде привремено упућен на рад код другог послодавца на одговарајући посао, ако је привремено престала потреба за његовим радом, дат у закуп пословни простор или закључен уговор о пословној сарадњи док трају разлози за његово упућивање, а најдуже годину дана.

Одредбом члана 179. став 5. тачка 2. истог закона, прописано је да запосленом може да престане радни однос ако за то постоји оправдан разлог који се односи на потребе послодавца и то и ако одбије закључење анекса уговора у смислу члана 171. став 1. тачка 1. до 5. овог закона.

Тужиљи је анексом уговора о раду који је предмет спора, поверено обављање одговарајућих послова према врсти и степену стручне спреме који су утврђени уговором о раду, а тужиља није из оправданих разлога одбила закључење анекса уговора о раду, због чега се остварио отказни разлог, па је решење туженог које је предмет спора законито.

Неосновани су наводи у ревизији тужиље да понуђени анекс уговора о раду не садржи одредбу прописану чланом 174. став 3. Закона о раду, односно удаљеност од места у коме тужиља ради до места у које се премешта на рад, те да због тог пропуста туженог тужиља из оправданог разлога није прихватила понуду туженог за закључење анекса.

Тачно је да у понуди за закључење анекса уговора о раду није наведена удаљеност до места у које се тужиља премешта на рад, међутим, означавање места рада тужиље је саставни део уговора о раду, а не понуде за закључење уговора и не представља оправдани разлог за одбијање закључења уговора о раду.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић